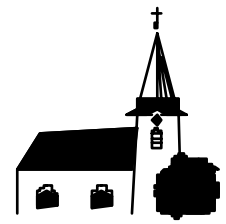


BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ



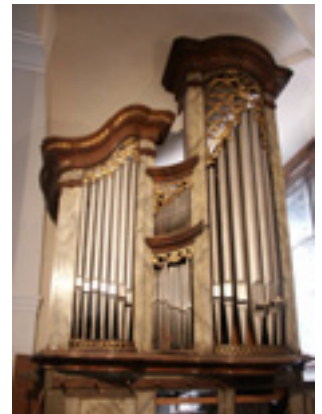
V Berouně budou znít varhany z Rijswijku



“...Zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce a vždycky za všechno vzdávejte díky...”


Ef 5,1


Děkujeme! Dank u wel!



Právě v těchto dnech probíhá bourání kostela sv. Benedicta, se kterým mnozí z nás pojí příjemné vzpomínky na setkání s holandskými přáteli. Symbolicky nás, Berounské a Rijswijské, nyní bude pojit zvuk “našich” varhan! Článek Jiřího Beščece naleznete na str. 7. kresba J. Goldmann, 1993

Zprávy z farnosti

 První pátek v měsíci připadá na **1. října 2004**. Od **16⁰⁰ hodin** je možné v sakristii kaple Povýšení sv. Kříže přistoupit ke svátosti smíření. V **17³⁰ hod.** začíná mše svatá v kostele sv. Jakuba a po ní následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

 **Změny v pořadu nedělních bohoslužeb:** Z důvodu návštěvy pražského arcibiskupa Miloslava kardinála Vlka v naší berounské farnosti v **neděli 3. října (žehnání "nových" svatojakubských varhan)** budou v pořadu nedělních bohoslužeb určité změny:

V sobotu 2. října budou bohoslužby:

Vráž : - v 17⁰⁰ hodin

Chýňava: - v 17⁰⁰ hodin

V neděli 3. října budou bohoslužby:

Beroun: - v 10⁰⁰ hod.

(kard. Vlk + žehnání varhan),

Hýskov: - mše sv. bude v 8⁰⁰ hodin.

Nížbor: - mše sv. bude v 15⁰⁰ hodin.


Bohoslužby 3.10. nebudou:

Beroun: - Nebude mše sv. v 17³⁰ hod.

Tetín: - mše sv. v 11⁰⁰ hodin nebude.


Loděnice: - mše sv. v 9³⁰ hodin nebude.

Sv. Jan: - mše sv. v 8⁰⁰ hodin nebude.

 **Pouť na Svatou Horu uspořádáme v sobotu 16. října 2004. Ve 13⁰⁰ hodin odjíždí z Berouna smluvní autobus na Sv. Horu.** Trasa autobusu a zastávky budou včas upřesněny. Na Sv. Hoře bude společná křížová cesta, příležitost ke svátosti smíření a po večerní mši svaté se zase vrátíme domů. **Přihlášky přijímá pan Miloš Palkoska. Cena: 100,- Kč.** Vyznavači pěší turistiky se mohou zúčastnit asi dvacetikilometrové pěší poutě z Jinců na Svatou Horu. Sraz před berounským vlakovým nádražím v 8³⁵ hodin. **Odjezd vlaku do Jinců v 8⁵² hodin (Bezdrav).** Návrat večer smluvním autobusem.

 **Náboženství dětí, společenství mládeže a dospělých v roce 2004 - 2005:**

DEN	ČAS	VYUČUJE / VEDE	SKUPINA
PONDĚLÍ	14 ⁰⁰ – 14 ⁴⁵	Cyril Kubánek	3. - 4. třída
	14 ⁴⁵ – 15 ³⁰	Cyril Kubánek	5. - 6. třída
ÚTERÝ	9 ³⁰ – 10 ⁰⁰	Cyril Kubánek	Katolická mateřská škola 1. - 2. třída
	15 ⁰⁰ – 15 ⁴⁵	Ivana Vašků	
STŘEDA	16 ⁰⁰ – 18 ⁰⁰	Pavel Schöberle	skauti příprava dospělých na křest manželské společenství
	18 ³⁰ – 20 ⁰⁰	Josef Pecinovský	
	20 ⁰⁰ – 22 ⁰⁰	-----	
ČTVRTEK	18 ³⁰ – 19 ³⁰	Josef Pecinovský	biblická hodina společenství mládeže
	19 ⁰⁰ – 21 ⁰⁰	Michal Němeček	
PÁTEK	14 ⁴⁵ – 15 ³⁰	Josef Pecinovský	7. - 9. třída, gymnázium skautky
	16 ⁰⁰ – 18 ⁰⁰	Hana Burešová	

 **Volby do pastorační (farní) rady.** Jsou to již dva roky, co jsme v naší farnosti ustavili pastorační (farní) radu. *Za uplynulé dva roky své činnosti se pastorační rada sešla celkem dvanáctkrát.* Během těchto setkání se společně přemýšlelo o životě našich farností, hledaly se cesty kudy dál a hlavně jsme sdíleli vděčnost, že můžeme spoluvytvářet malou "berounskou" církev... *Chtěl bych tímto celé pastorační radě za její službu farnosti poděkovat!*

Snad si můžeme připomenout, že:

Pastorační rada je poradní a **pracovní** orgán faráře spolupracující s ním při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících.

Úkolem pastorační rady je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se života farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních a na základě znalosti situace ve farnosti se podílet na vytváření pastoračního programu.

K úkolům pastorační rady tedy zvláště patří:

- a) probouzet a prohlubovat vědomí spoluzodpovědnosti za farnost
- b) získávat a připravovat členy farního společenství pro službu předávání víry
- c) přinášet podněty pro přípravu a slavení bohoslužeb a podporovat živou účast všech věřících na liturgii
- d) podporovat charitativní činnost, vzdělávání ve farnosti atd.

Členy pastorační rady se stávají, dle Stanov A.P., duchovní působící ve farnosti, ti, které jmenuje do pastorační rady farář, ti, kteří jsou delegováni členy farností spravovaných *excurrendo* (nesídelní farnosti), a ti, kteří byli do pastorační rady řádně zvoleni.

Dvouletý mandát, který jste před dvěma roky zvoleným zástupcům farnosti svěřili, uplynul, a tak *budeme mít možnost v nových volbách buď svou volbu potvrdit nebo dát svou důvěru někomu jinému*. Bližší informace budou poskytnuty v závěru nedělních bohoslužeb v "ohláškách".

Poděkování za přípravu, organizaci a pomoc při Hrnčířských trzích náleží všem, kdo se jakýmkoli způsobem podíleli a zejména P. Michalu Němečkovi, skautům, společenství mládeže i farníkům, kteří hlídali kostel. Výtěžek tomboly prodávané v rámci trhů činil 34.000,- Kč, koncert L. Petřvalského zajistil 4850,- Kč, dary hrnčířů obnáší částku 41.150,- Kč. Po odečtení poplatku MÚ Beroun za povolení tomboly stojí výsledná částka ve výši 76.000,- Kč a bude věnována na konto varhany. Všem velmi děkujeme!


V sobotu 2. 10. 2004 ve Svatém Janu p. Skalou na půdě Svatojánské koleje proběhne **Den sv. Františka** na téma "Klimatické změny", Na programu je přednáška Chvála stvoření (P. Ing. Michal Němeček); Společné zpívání (Mgr. Pavla Sovová); Semináře: Polyestetika - Mgr. Pavla Sovová, Rukodělné práce - Ludmila Melková, Změny duchovního klimatu člověka - P. Mgr. ThLic. Michael Špilar, Klimatická změna jako oslovení a výzva - RNDr. Jiří Nečas; Divadlo (studenty Svatojánské koleje vede Míla Machoň), Stůl hojnosti **pro každého**. Poplatek 100 Kč na osobu, 120 Kč na rodinu. **Přihlášky a info: tel. 311 672 461, e-mail: info@svatojanskakolej.cz**

Divadlo pro děti: Těm nejmenším z farnosti, školky i okolí a jejich rodičům bude věnována divadelní inscenace v provedení **Jany Čaplové & spol** v neděli **17. 10. 2004 v 15³⁰ hodin** v přízemí kaplanky v areálu fary Beroun. Vstupné je dobrovolné. **Výtěžek je určen na podporu Katolické mateřské školky!**





Dětská mše! Z obvyklého posledního pátku v měsíci se dětská mše sv. přesouvá na **první čtvrtek v měsíci, nyní tedy 7. 10. 2004 od 17³⁰ v Berouně**. Zveme všechny děti, jejich rodiče a ty, kteří si rádi zazpívají s kytarou.

Soutěž "Naše farnost" vyhlašuje farnost sv. Jakuba v Praze - Stodůlkách společně s ADKS. Účastnit se mohou **jednotlivci i skupiny od 4 do 110 let**. 1. kolo: 15. 10. - 20. 11. "Náš farní kostel", 2. kolo: 10. 12. - 20. 1. duchovní naší farnosti, 3. kolo: naše farní společenství. Náročnost dle kategorií: Kategorie A (dětí) - obdrží za každou písemnou odpověď na zadaný úkol dílek ze zprávy o tajném závěrečném setkání vítězů; kategorie B (mládež a dospělí) - dílek ze zprávy o formě odměny. Vítězem se stane každý účastník, který zodpoví dobře všechny otázky a sestaví celou zprávu. **Přihlášky: SOUTĚŽ Naše farnost; RKF sv. Jakuba St., Kovářova 21, 155 00 Praha 5**. Obratem obdržíte úkoly pro první kolo a startovní listinu se slepou mapou pro nalepování dílků zprávy.






Z vikariátu

-  Vikariátní konference je plánována na **19. října v Úhonicích**. Začínáme jako obvykle v 9⁰⁰ hodin mši sv., pak pokračuje setkání na faře.


Koncerty v kostelích

-  DNES v den vydání: **Svatováclavský varhanní koncert** jako poděkování sponzorům a farníkům za finanční dary na **rekonstrukci varhan v kostele sv. Václava v Loděnici** se chystá **na neděli 26. 9. 2004 od 16. hodiny**. Hraje Pavla Fabianová, Pavla Bočková a Jan Staněk. Vstupné dobrovolné, výtěžek bude využit pro potřeby kostela. Srdečně zveme.
-  **Benefiční koncert souboru Hradišťan a Spiritual kvintet v Břevnově** Benediktinské arcidiocézie sv. Vojtěcha a sv. Markéty a Spolek břevnovských živnostníků a podnikatelů pořádají benefiční koncert souboru Hradišťan a Spiritual kvintet pro stavbu nových varhan v bazilice sv. Markéty v Břevnově. Koncert se uskuteční **4. října 2004 v 19⁰⁰ hod.** v bazilice sv. Markéty v břevnovském klášteře. Vstupné 200 Kč.
-  **Varhanní koncert** u příležitosti představení nových **svatojakubských varhan** berounské kulturní veřejnosti se bude konat v neděli **3. 10. 2004 v 16 hodin** v kostele sv. Jakuba v Berouně. Hraje Lukáš Petřvalský. Vstupné dobrovolné, výtěžek bude věnován na berounské varhany.
-  **Hudební festival VOX 004** - sobota **9. 10. 2004**, 14⁰⁰ – 22³⁰ hod Kulturní dům, Vltavská Praha 7 - Holešovice. Benefiční festival VOX 004 by měl jakožto "festival hudby s poselstvím" navázat na to nejlepší z tradice pražského křesťanského hudebního festivalu Vox clamantis, který se v 90. letech minulého století postupem času vypracoval v pestrou přehlídku kvalitních skupin různých žánrů, a navazuje také na loňský festival Tání. Hudba, prezentovaná na festivalu, by měla být povzbuzením ve víře, inspirací a vyjádřením svobody projevu v církvi. Další informace naleznete na www.vox04.signaly.cz. Srdečně zveme všechny zájemce.


Skauti


-  Schůzka s rodiči se bude konat v **pátek 1. 10. 2004 v 18³⁰ hodin** v našich klubovnách na farním dvoře v Berouně.
-  Středisková rada proběhne v **pátek 15. 10. 2004 v 18³⁰ hodin** v přízemí skautovny - kaplanky.
-  **Schůzky:** chlapeckého oddílu: **středa 16 - 18 hodin.**
dívkého oddílu: **pátek 16 - 18 hodin.**
-  Okresní sněm se koná **26. 10. 2004** v berounském hotelu Litava od 18. hodiny. Účast volených vůdců nutná, ostatní vůdci srdečně zváni.
-  Čekatelský kurz začíná **30. 9. 2004!** Bližší informace - rádcové oddílů.


KMŠ

-  **Návštěva Mons. Václava Malého:** V pátek **15. října** dopoledne přijede na pracovní návštěvu naší školky pan biskup Václav Malý, který má v rámci Arcibiskupství pražského na starosti církevní školy.


Diář Manželského společenství

-  Ještě na konci září **ve středu 29. 9. 2004** se sejdem v **Loděnici** u manželů Horných, tři týdny nato **ve středu 20. 10. 2004** se pravděpodobně bude konat říjnové setkání "manželat" v pohostinném prostředí **fary na Tetíně**. Srdečně zveme manžely či manželky bez rozdílu věku či délky manželství. **Začátek vždy krátce po 20. hodině.** Info an tel: 602 945 017


 **Duchovní obnova pro rozvedené a nově sezdané manžele.** Lze v církvi žít po rozvodu, jaké jsou možnosti pro duchovní život? Sobota 23. 10. 2004 od 9 do 15 hodin v Pastoračním středisku sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Vede P. Ondřej Pávek. Přihlášky na tel: 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz, Centrum pro rodinu, Thákurova 3, 160 00 Praha 6.

 **Kurzy ALFA: Absolutně pro každého, kdo se zajímá o křesťanství - Limonáda a večere, společné jídlo sblíží - Fůra legrace, i základy víry je možné prožívat v uvolnění a s humorem - Atmosféra přátelství, kde se každý může zeptat na cokoli! Pořádá Římskokatolická farnost u kostela sv. Fabiána a Šebestiána, Libocká 41, 162 00 Praha 6, tel: 235 357 034, První setkání **ve středu 29. 9. 2004** v Centru Malejov vedle kostela sv. Fabiana a Šebestiana a pak každou další středu (až do 15. 12. 2004) **vždy od 19³⁰ do 22⁰⁰ hodin**, vedoucí kurzu **Pavla Fabianová**, přihlášky a informace: tel. 311 678 319, e-mail: p.f.2000@seznam.cz. Vstupné žádné, dle uvážení lze přispět na občerstvení.**





 **Příprava na život v manželství.** Pastorační středisko sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6 - každé úterý od 19³⁰ do 21³⁰ hodin. Poprvé od 12. 10. 2004. Snoubenci se přihlásí nejpozději týden před prvním setkáním na tel: 220 181 777 - Centrum pro rodinu.


Zprávy odjinud

 **Národní svatováclavská pout'** se uskuteční v **úterý 28. září** ve Staré Boleslavi a v Praze. Program pouti: **Stará Boleslav: 6³⁰** - modlitba se čtením, **7⁰⁰** - mše sv. v kryptě, **7⁴⁵** - ranní chvály, **8⁰⁰** - latinská mše sv. - Mariánské náměstí, **10⁰⁰** - slavnostní koncelebrovaná poutní bohoslužba, předsedá Miloslav kardinál Vlk, basilika Panny Marie; **14⁰⁰** - duchovní program, **17⁰⁰** - Svatováclavský koncert Hudby Hradní stráže Pražského hradu **Praha - Hradčany: 18⁰⁰** - mše sv. v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha


K uctění budou v kryptě vystaveny svatováclavské ostatky, možnost přijetí svátosti smíření v basilice Panny Marie ve Staré Boleslavi během celého dne.

 **Kurz celoživotního vzdělávání: Základy katolického náboženství.** KTF UK, Thákurova 3, Praha 6 (metro A - Dejvická) jednou za dva týdny v sobotu od 9 do 14 hodin. Témata: Bible, Duchovní život, Církevní dějiny, Realita života církve a křesťana, Základy věrouky, morálky a liturgie. Určeno široké veřejnosti, není třeba předchozího studia. Přihláška na studijním oddělení KTF UK či nejpozději na první hodině, na kterou se zájemce dostaví, poplatek 100 Kč za jeden semestr uhradíte v hotovosti při první hodině, na kterou se v daném semestru dostavíte. e-mail: studijni@ktf.cuni.cz

 Zveme Vás na seminář **„Kde vidíme úlohu dnešní rodiny, její přínosy a problémy“**. Seminář se bude konat v **sobotu 2. října 2004 od 9 do 16 hodin** v Hradci Králové v Novém Adalbertinu, Velké náměstí 32. Seminář je určen animátorům kurzů „Přípravy snoubenců na život v manželství“, instruktorům „Přirozeného plánování rodičovství“, učitelům, terapeutům, animátorům manželských společenství i ostatním zájemcům z řad veřejnosti. Hlavním přednášejícím bude PhDr. Josef Zeman, ředitel Národního centra pro rodinu se sídlem v Brně.

 **Kardinál Meisner zve mládež z ČR na setkání do Kolína nad Rýnem.** Kardinál Joachim Meisner na své nedávné cestě po České republice (ČR) opakovaně zval mladé lidi na XX. světový den mládeže, který se bude konat od 15. do 21. 8. 2005 v jeho diecézi. "Přijďte a přineste s sebou svoji víru," řekl kolínský arcibiskup; hovořil též o odvaze, která je spojena s

mládím a několikrát se na mladé lidi obrátil s pozváním na XX. světový den mládeže. Ten bude za rok hostit právě kolínská arcidiecéze. **Bližší informace: www.kolin2005.signaly.cz.**

 **Slavnost v kapli sv. Václava v Praze - Suchdole u příležitosti 300 let od jejího postavení.** Dne **2. 10. 2004 v 15³⁰** bude slavnostní mše svatá. Autobus 147 jede z Vítězného Náměstí v Dejvicích. Jede podle Vltavy a pak po Kamýčké až na konečnou. Tam se vystoupí a pokračuje se Dvorskou ulicí kolem statku, kde též působil Mikoláš Aleš a pak kolem zvoničky. Tam se cesta rozdvouje. Vlevo se pokračuje dál a po asi 600m se cesta svažuje do údolí a vlevo je odbočka už do přírodní rezervace. Kostelík je z této vzdálenosti už vidět. Po přímé cestě se pak dá pokračovat až k Únětickému rybníku. Zpět na Prahu se dá vrátit z Roztok autobusem nebo vlakem.

Návštěva přátel z Rijswijku

Žehnání nových varhan v chrámu sv. Jakuba v Berouně je významnou událostí nejen pro naši farnost. Dokladem toho je příslib účasti Jeho Eminence pražského arcibiskupa Miloslava kardinála Vlka a také ohlášená návštěva asi dvaceti přátel z Rijswijku, jednak z farnosti sv. Bonifáce, ale také představitelů radnice.

Rijswijčtí přijedou v pátek 1. 10. 2004 navečer. Na sobotní večer je připraveno setkání Rijswijk – Beroun. Uskuteční se v Národním centru pro neslyšící v Berouně na Závodí nedaleko dálničního mostu.

Bude připravené pohoštění a věříme, že se také podaří připravit alespoň pro část večera společný program bez jazykové bariéry.

V době, kdy tento článek vzniká, ještě nevíme, v kolik hodin setkání začne. Čas zahájení teprve oznámíme.

Pohoštění budeme zajišťovat vlastními silami, a tak bude třeba, abychom se postarali o některé kuchyňské a cukrářské činnosti. **S nabídkami na spolupráci je možné obracet se na paní Lízu Pondělíčkovou tel. 311 621 281**, která si tuto věc vzala na starost. Převážnou část občerstvení zajistí, k naší velké radosti, majitel řeznictví v tržnici pan Kamil Alfery.

Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Máme za to, že existuje více dobrých důvodů, abychom se tohoto setkání zúčastnili v hojném počtu. Ten nejhlavnější spočívá v tom, že bude příjemné setkat se s přáteli. ***Jana a Jiří Bešćecovi***

Jmenování kanovníkem

P. Mgr. Josef Pecinovský byl s účinností od 1. srpna letošního roku ustanoven, potvrzen a jmenován sídelním kanovníkem sv. Jakuba Královské kolegiální kapituly Nanebevzetí Panny Marie na hradě Karlštejně. V čele kapituly stojí děkan a kanovníky jsou P. Josef Pecinovský a P. Gustav Novák. Slavnostní uvedení do úřadu proběhne o první adventní neděli na hradě Karlštejně.

Srdečně blahopřejeme a do nové služby, Otče, vypošujeme plnost Božího požehnání! ***Vaši farníci***



P. Josef Pecinovský foto av



Kostel sv. Bonifacia archív

"Kanovník"

Když Karel IV. založil na Karlštejně roku 1357 sbor kanovníků čili kolegiální kapitulou, dal jí za úkol vykonávat duchovní službu v hradních kostelech a být strážkyní klenotů uchovávaných na hradě. Kanovníci měli být zcela vzdáleni světskému ruchu a proto pro ně byl vystavěn dům na blízkém vrchu, jež se od té doby jmenuje „Kněží hora“. Právo jmenovací pro děkana patřilo českému králi a arcibiskupu pražskému.

Kanovníci se společně v kapli P. Marie modlili hodinky. Každý den byli děkan a kanovníci povinni sloužit nejméně tři mše sv. bez zpěvu. V neděli a zasvěcené svátky měli sloužit zpívanou mší sv. v kapli P. Marie nebo v kapli sv. Mikuláše. Když arcibiskup Schrenk roku 1842 zavítal na Karlštejn, tázal se, zda se slouží za Karla IV. výroční mše. Když uslyšel, že nikoliv, nařídil, aby se za slavného panovníka mše sv. sloužila. **Také letos se bude tato mše sv. sloužit a o podrobnostech bude informace v našem farním Zpravodaji.**

Hrad Karlštejn svědčí o zbožné mysli Karla IV. už svými svatyněmi. Je v něm několik kaplí, některé vyzdobeny oslňující nádhrou. Kaple Panny Marie se nalézá ve druhém poschodí budovy, stojící mezi císařským palácem a velikou věží. Kaple je 10,45 m dlouhá a 8,95 m široká. Z této kaple se vchází úzkou chodbou ve zdi do malé kapličky sv. Kateřiny, která je pouze 3,88 m dlouhá a 2,30 m široká. Tady nejraději prodléval Karel IV. Nejznámější je kaple sv. Kříže, vysoká, prostorná, 15,20 m dlouhá a 9,10 m široká. Tady byly uschovány korunovační klenoty a zemská privilegia. Další dvě svatyně jsou kaple sv. Mikuláše a malá kaplička u bývalé královské ložnice svatého Václava.

V budoucnu se náš Zpravodaj vrátí k výzdobě a podrobnostem těchto svatyní. -vac-

U sv. Jakuba budou znít varhany z Rijswijku



Varhany jsou obvykle nástrojem mimořádně velkým, složitým ale hlavně drahým. Jde o typicky chrámový hudební nástroj, nicméně i významné koncertní sály bývají vybaveny varhanním strojem.

Svatojakubské Mölzerovy varhany vydechly naposledy už v roce 1993. Tehdejší berounský farář P. Libor Bulín v té době zajistil pro kostel sv. Jakuba elektrický digitální nástroj. Na první pohled provizorium, ale za více než 11 let odvedl v našem kostele mnoho dobré práce.

Pro to, aby farnost mohla svůj kostel vybavit fungujícím klasickým nástrojem, je třeba, aby se sešlo hned několik nutných podmínek :

- musí existovat dodavatel „toho pravého“ nástroje
- musí být reálné financování a to jak cenou za dodávku, tak možnostmi dosáhnout na zdroje a konečně i podmínkami splatnosti
- musí existovat osoba, která dokáže kvalitu nástroje plnohodnotně využít, osvědčený muzikant, který přijme privilegium i řeholi být varhaníkem
- s projektem se musí ztotožnit farář i celá farnost.



Původní jakubské varhany. foto av



Varhany původně symbolizovaly loď. **foto jb**

ustoupil do pozadí, aby mladý varhaník mohl uplatnit svoje schopnosti.

Ještě v roce 2003 proběhlo poptávkové řízení na vyřešení svatojakubských varhan. Z pěti oslovených firem zareagovaly čtyři a všechny předpokládaly dodávku nového varhanního stroje do původní skříně. U původního zdejšího nástroje by bylo třeba úplně předělat trakturu, poněvadž pneumatické ovládání výpustky je úplně nejnešikovnější a extrémně poruchový systém, píšťaly jsou ve velmi špatném stavu, vzdušnice nejsou dobře vyřešené, umístění píšťal nepřehledné, stísněné, pro šíření zvuku nepříznivé a také nepřístupné pro servisní zásahy. Oprava Mölzerova stroje by byla dražší s neporovnatelně horším zvukovým výsledkem, než v případě zajištění nového varhanního stroje.

Z poptávkového řízení vyplynuly různé možnosti dodávek varhanních strojů v cenách od 2,5 mil. Kč až po 8 mil. Kč. Ovšem i ta nejnižší nabídka by pro farnost představovala extrémní ekonomické břemeno.

V létě 2003 se do Berouna vydal Dr. Eliáš ze Sdružení pro duchovní hudbu. Jednal s tehdejším ředitelem farní charity Danielem Průšou a s P. Josefem Pecinovským. Zajímal se o osud Mölzerova stroje na galerii kostela. Zjišťoval, kdo jsou varhaníci, zda funguje chrámový sbor a zda farnost má nějaký záměr s varhanami, zda farnost v Berouně je živá. Za několik dní se ozval berounskému faráři P. Josefu Pecinovskému, že Sdružení pro duchovní hudbu by mohlo snahy farnosti o vybudování varhan finančně podpořit.

V prosinci 2003 během zkoušky chrámového sboru s orchestrem ZUŠ V. Talicha mě bezdrátovým spojem zastihl P. Libor Bulín s tím, že z Kolína do Berouna právě jedou pánové Niek van Dam a Paul Schott z holandského Rijswijku a že by bylo dobré s nimi alespoň krátce pohovořit. Dohodli jsme se, že schůzku zorganizuje ředitelka katolické mateřské školy Jana Stielová a já se hned po skončení zkoušky setkání také zúčastním. Měl jsem to potěšení se s oběma pány sejít opět po několika letech. Hovořili jsme asi 2 hodiny o mnoha záležitostech farnosti sv. Jakuba i města Beroun. Mimo jiné jsem oba pány informoval o snaze



Interiér "sv. Benedicta" evokoval náměstí. **foto jl**



Ukládání píšťal k převozu. *foto dp* stavu, přestěhování nástroje do Berouna je možné a nástroj je do kostela sv. Jakuba v Berouně výborně vhodný. Po opravě vzdušnic může nástroj v Berouně dobře sloužit bez větších oprav dalších 40 let. Při večeři v čínské restauraci nedaleko kostela sv. Benedikta potvrdili hostitelé, že nabídka darovat nástroj do Berouna platí. P. Josef Pecinovský sdělil zájem berounské farnosti dar přijmout a varhany do našeho kostela přestěhovat.

Necelé 2 měsíce nato začala demontáž. Varhanář Jiří Vaculín se dvěma pomocníky, pány Danielem Průšou a Jindřichem Novákem týden rozebírali nástroj na prvočinitele. Dopravu nástroje zajistilo sponzorsky občanské sdružení TAJDOM z Hýskova, osobou pana Jana Sohara.

O umístění přestěhovaného nástroje bylo rozhodnuto na základě zvukové zkoušky. Z přední části levé galerie se zvuk do kostela šíří nejlépe.

V současné době již nástroj stojí na galerii berounského kostela. Vzdušnice prošly celkovou opravou ovládacích a těsnících prvků. Mistr varhanář Jiří Vaculín měl celou skládačku perfektně označenou a věděl, kam co patří. Pro mě je pozoruhodné, jak se vypořádal s instalací složité kabeláže elektrického ovládní nástroje. Nástroj však ještě doplnil jedním úplně novým rejstříkem s názvem „Kvinta 8“. Vyrobil novou vzdušnici, opatřil ji ovládacími prvky, koupil úplně nové píšťaly, připojil k traktuře a naintonoval tak, aby zvukovou barevností dokreslil pedálové hlasy.

Vybudování silové části elektroinstalace zajistil sponzorsky pan Michal Jung. On se také výrazně podílel i na oživení traktury.

Jakmile byl celý nástroj dokončen a ovládací prvky propojené a funkční, nastala velká zvuková alchymie. Varhanář provedl naladění a naintonování nástroje. Je samozřejmostí, že každá píšťala zní ve správné výšce, ale hlavně musel provést zvukové spasování hlasů, aby se navzájem pojily, aby žádný hlas nevyčnival nebo naopak nezanikal, to vše zároveň přizpůsobit akustickým podmínkám našeho kostela. Toto považuji za



Varhanář J. Vaculín demontuje nástroj. *foto dp*

nejnáročnější operaci celého projektu. Na schopnostech varhanáře provést naintonování nástroje závisí konečný výsledek, tedy kvalita zvuku, který budou varhany produkovat.

Za farnost na stavbu dohlížel Lukáš Petřvalský. Kromě toho také varhanáři pomáhal s naintonováním nástroje a průběžně s ním konzultoval názory na zvuk jednotlivých hlasů.

Před vlastním předáním díla ještě musí proběhnout záběh nástroje. V době, kdy mistr varhanář dokončuje ladění a intonaci, je žádoucí co nejvíce varhany zatížit hrou, kdy si součástky sedají, píšťaly se ještě doladují a objevují se ještě drobné závady v traktuře. Lukáš Petřvalský rád a ochotně „provětrá“ v této době píšťaly, aby zbavil ventily všech nežádoucích nečistot. Nástroj musí k termínu předání už naprosto spolehlivě fungovat.

Fotodokumentaci celé akce zajistili pánové Alois Vašků a Daniel Průša.

Administrativní převzetí přestěhovaných, opravených, naladěných a naintonovaných varhan proběhne ve druhé polovině září. Odborný informační servis pro pana faráře Pecinovského při přejímce varhan zajistí kromě berounských pánů varhaníků arcidiecezní organolog pan Ing. Marek Čihař. Je samozřejmé, že i představitelé Sdružení pro duchovní hudbu a firmy PSALTERIUM s.r.o. jako poskytovatele nejvýznamnější finanční částky, si přijedou plnění podmínek poskytnutí prostředků a konečný technický a zvukový výsledek projektu ověřit.

Neoddělitelnou záležitostí celého projektu jsou peníze. Konečný účet za demontáž v Holandsku, přestěhování, opravu a instalaci v Berouně přesáhne částku 800.000,- Kč. Ovšem ne všechno bude platit farnost sv. Jakuba. Některé účty související s demontáží zaplatila farnost sv. Bonifáce v Rijswijku, dopravu nástroje z Holandska do Berouna uhradilo sdružení TAdyJsmeDOMa Hýskov. Podstatnou sumou ve výši 400.000,- Kč přispělo Sdružení pro duchovní hudbu prostřednictvím fy PSALTERIUM s.r.o. Významnou částku mezi sebou vybrali farníci. Další prostředky se podařilo zajistit z tomboly díky pořadateli Hrnčířských trhů panu Izbickému se souhlasem MÚ Beroun. Až nečekané částky se podařilo zajistit cestou výnosů z koncertní činnosti chrámového sboru a pana varhaníka Lukáše Petřvalského. Přesto farnosti chybí částka přibližně 50.000,- Kč. Vzhledem ke



Nový rejstřík "Kvinta 8". *foto av*

vstřícnosti pana varhanáře Vaculína s termíny splatnosti bude možné část ceny za zakázku uhradit splátkami. Z tohoto důvodu sbírka na varhany stále trvá.

Farníci budou moci varhany posoudit poprvé 3. 10. 2004 v 10.00 hod při bohoslužbě během níž proběhne slavnostní žehnání varhan, které provede pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlk. Týž den odpoledne od 16 hod. proběhne varhanní koncert, jako představení nástroje pro berounskou kulturní veřejnost.



Ještě nezvyklý pohled na nové varhany. *foto av*

Jiří Bešćec

První zprávy o varhanách v kostele sv. Jakuba

Jedny z prvních zpráv pocházejí z počátku 16. století a sice v souvislosti s činností Bratrstva literátů. Zde byli nejpřednější občané Berouna a ti se starali o kulturu ve městě. Organizovali zpěv a hudbu. Toto bratrstvo bylo velmi bohaté, protože zesnulí členové odkazovali pokladně literátů slušné dary. Členové zase svým zpěvem doprovázeli dobrodince na jejich pohřbech. Tady právě nacházíme poznámky, že Bratrstvo se staralo o opravu varhan. To bylo roku 1518.

Další zprávy o varhanách pocházejí z roku 1658, kdy se uvádí, že byly pořízeny za 150 zlatých prací ENOCHA KAPRICIA PRAŽANA. Zápisky hovoří o tom, že bohužel nevydržely dlouho a tak v roce 1707 se intenzivně jednalo o nových varhanách. Nebylo však dost peněz. Teprve v roce 1717 postavil Jiří Dvorský, varhaník z Prahy, za 585 zlatých manuál o devíti a s pedálem o dvou registrech.

Další oprava byla provedena roku 1787 a varhany rozšířeny o positiv s pěti registry. Práci provedl Jan Reis z Prahy. V roce 1806 – 1808 organizoval purkmistr Josef Mašek stavbu nových dvoukřídlých varhan o 2 klaviaturách, 24 registrech a 1458 píšťálách. Práci vykonal František Neugebauer ze Slezské Nisy. Ten pracoval v dílně pražského varhanáře Kolba. Práce stála 5000 zlatých. Staré varhany byly prodány do Zduchovic za 400 zlatých.

V souvislosti s hrou na varhany v kostele sv. Jakuba je nutno podotknout, že naši předkové nezůstávali jen u hry na varhany. Koncertovalo se i na jiné nástroje. V kostele se odbývalo pěvecké a hudební dění města. Uvádí se, že z pozůstalosti Děkana Seydla bylo zakoupeno violoncello, vzácné housle, 3 nové polní trouby, další dvojce housle a 4 polnice se šňůrami.

Použité materiály:

K. Pobuda: Sv. Jakub, ochránce Berouna

J. Vávra: Paměti města Berouna

Dr. A Podlaha: Památná místa království....

J Seydl: Památky krajského města Berouna

Děkanský archiv

K. Svozil: Situační zpráva o církevních památkách

-vac-



Majestátní nástroj z 18. stol. foto av

Málomluvný varhanář

Celá naše farnost v poslední době sledovala úsilí o zprovoznění varhan, které jsme dostali z Holandska. Tento nástroj sestavoval známý odborník pan Jiří Vaculín. Do svých 55 let sestavoval varhany po celé republice a my jsme s ním o jeho zvláštním povolání hovořili.

Jak dlouho už pracujete v oboru?

„Jako varhanář pracuji od roku 1964, kdy jsem se vyučil. Nejprve ve známém krnovském podniku RIEGER. Tam jsem se orientoval zejména na sestavování starých varhan. Nejvíce jsem pracoval v té době na Slovensku. Abych si mohl pro svou práci vybírat ty nástroje, které mě zajímaly, osamostatnil jsem se po roce 1977. Získal jsem jméno a byl jsem přijat v roce 1980 do Fondu výtvarných umělců jako jediný restaurátor varhan. Dosud jsem tak mohl opravit varhany na padesáti místech a sedm varhan jsem sestavil nově.“

Jak byste charakterizoval berounské varhany?

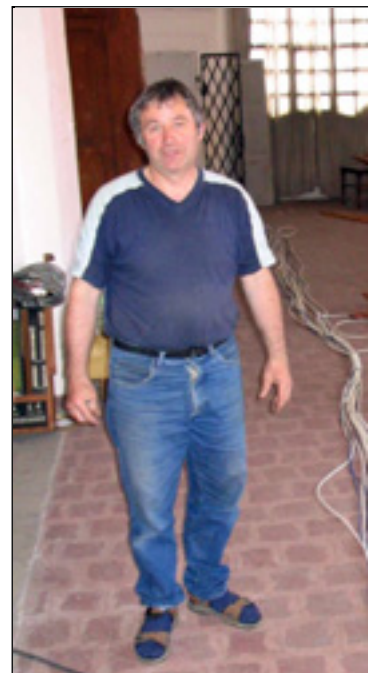
„Každé varhany se staví do prostoru, jaký je. To znamená: přihlíží se ke členitosti prostoru i k počtu míst pro sezení. Berounský nástroj všem podmínkám plně vyhovuje. Na tomto nástroji se může provozovat jakákoliv náročná hudba. Je to i po stránce intonační kvalitní nástroj. Elektronika usnadní varhaníkovi řadu variant charakterizujících skladbu.“

Jakých úspěchů si nejvíce vážíte, jaké nejlepší varhany jste poznal?

„V roce 1991 jsem dostal označení „Mistr varhanář“. Jsem členem asociace umělců a vědců v okruhu klavírních mistrů a mistrů varhanářů. V celé republice je nás patnáct. V roce 1994 jsem vystavoval na III. Mezinárodním hudebním veletrhu v Praze.

Osobně si nejvíc cením varhan u sv. Mořice v Olomouci, které pocházejí z roku 1745. Jinak v naší republice je celá řada vzácných nástrojů. Když jsem jednou obdivoval staré varhany ve Vídni, zjistil jsem s údivem, že je sestavil český mistr.“

Závěrem je třeba vysvětlit, proč pan Vaculín je znám jako málomluvný. Kdo sledoval jeho mravenčí trpělivou práci pochopil, že kdo mluví a naslouchá svému nástroji, nemůže být současně hovorný k lidem. Všechny myšlenky toho, kdo díl po dílu sestavuje nástroj, pohltní jeho úsilí. Na něm je, aby vdechl varhanám barvu i ostatní, co potřebují. Tak mohou svými tóny, když je rozezní varhaník, povznášet duše posluchačů.



Varhanní mistr **foto dp**

-vac-

Mikulášův start do kněžské služby

Dne 11. září jsme se mohli účastnit v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze udílení kněžského a jáhenského svěcení. Kněžské svěcení přijal Mikuláš Uličný, který působil do června letošního roku ve farnostech se sídlem v Řevnicích. Jáhenství přijal Peter Kováč, který nastoupil na místo Mikuláše.

Novokněz Mikuláš Uličný se narodil 29. května 1978 v Prešově. Již od dětství si přál splnit si touhu stát se knězem. Ve třetí třídě základní školy se stal ministrantem v kostele sv. Jozefa, robotníka. V jeho rodné vesničce Vít'az. Po ukončení ZŠ Mikuláš úspěšně absolvoval studia na gymnáziu. Poté narukoval na vojenskou službu a po zralé úvaze podal žádost o přijetí na bohoslovecká studia. V roce 1997 byl přijat do Kněžského semináře sv. Karola Boromejského v Košicích. Spolu s dalšími bratry bohoslovci se věnoval vězňům, dětem v dětském domově, postiženým Romům a bezdomovcům. V r. 2000 pokračoval již v Arcibiskupském semináři v Praze a také byl přijat na Katolickou teologickou fakultu UK v Praze. Službu lektora přijal v květnu 2001 z rukou pomocného biskupa pražského, Mons. Václava Malého; za necelý rok také přijal službu akolyty. V prosinci r. 2002 byl Mikuláš Uličný jmenován otcem kardinálem Vlkem pastoračním asistentem ve farním obvodu Řevnice, kde 17. ledna 2004 v kostele sv. Mořice přijal jáhenské svěcení. Ze Řevnic byl přeložen do farnosti Vlašim, kde nyní působí už jako novokněz.

Mikulášův start do kněžské služby přijeli nejen modlitbami podpořit jeho rodiče, nejbližší, rodáci i přátelé ze Slovenska, z vesničky Vít'az a okolních vsí. Dlouhá, deseti hodinová cesta autobusem, návštěva vlašimské farnosti i celý sobotní program byl pro

slovenské poutníky vcelku náročný a již v pozdním sobotním odpolední jsme se těšili z jejich návštěvy v jednotlivých rodinách. Někteří jsme byli nečekanou, i když velice vítanou návštěvou mile překvapeni, ale přijali jsme je s otevřenou náručí i srdcem.

Nedělní ráno 12. září bylo sice trochu uplakané, přesto se kostel sv. Mořice v Řevnicích těšil vysoké návštěvnosti. Náš novokněz Mikuláš zde sloužil v půl jedenácté svoji primiční mši svatou. Zcela zaplněným kostelem se prolínala čeština i slovenština, ale nejdůležitější bylo, že jsme si všichni uvědomovali bratrství v Kristu Ježíši. Po skončení mše svaté P. Mikuláš uděloval novokněžské požehnání. S našimi slovenskými přáteli jsme se rozloučili na řevnické faře při bohatě vyzdobených stolech plných zákusků, ovoce a dalších dobrot. Po 15. hodině jsme se společně všichni vyfotografovali a slovenský autobus se rozjel směr Příbram, aby ještě před dlouhou cestou k domovu navštívil poutní místo Svatá Hora.

Věřím, že tento víkend nám všem zúčastněným přinesl spoustu krásných zážitků, pohody a utužení vztahů mezi námi a přáteli ze Slovenska, které se nesmí nikdy vytratit.

Děkujeme Ti, Pane, nejen za tyto dny plné velkých věcí, za Tvoji starostlivost a za to, že nás máš nekonečně rád.

Z. Alferyová s rodinou, Liteň



Mikuláš Uličný foto mn

Tetínská pouť:

Jeden den, v jedné rodině...

O probuzení se postaral náš přesný budíček - Vojtík. 6³⁰ Uaá, uaá. A i když jsme ho vzali do naší postele, v domnění, že bychom mohli pár minut ještě uhrát, začal vymýšlet samé rošťárny a lotroviny... Kapitulovali jsme.

Při snídani se dal dohromady strategický plán. „Hlavně bych chtěla stihnout zpověď, takže nelelkujem, Aničko, dojez ten rohlík, Vojtíne, nekrámuj...“ „A kam půjdeme?“ zajímá se Andulka. „Na pouť, na Tetín.“ „Jéé a koupíte mi balónek?“ „To nevím, jestli tam zrovna budou,



Žehnání zvonu pro tetínský kostel sv. Kateřiny. foto av

ale kdyžtak půjdem na houpačky, chceš? Teta Ivana říkala, že tam jsou.“ „Hurá, houpačky!“ zajásá And'a a já pokračuju v plánování: „Tak po mši sv. teda na chvílku na ten kolotoč, a pak bychom si mohli udělat výlet po okolí, ne? Vypadá to na sluníčko celý den a tam je krásně...“ Domluveno, ujednáno, ještě rychle namazat malou sváču a pro Vojtíka přesnídávku - to mu bude stačit, vždyť po třetí se určitě vrátíme, protože bych měla ještě upéct koláče, připravit oběd na neděli...

Člověk miní, ale... Zpověď jsem nestihla - přesně, když na mě vyšla řada, kněz už musel



**Manželské
společenství**

odejít na mši svatou. Tak jsme šli také. Kočárek jsme odstavili přede dveřmi - jednak Vojta spal, a hlavně bychom se s ním dovnitř už asi stejně nevešli. Plno bylo v lavicích a blízkém okolí, ale i okolo obětního stolu. Tolik kněží pohromadě jsem už dlouho neviděla. Po mši nám zazvonil nově požehnaný zvon a další zrada - houpačky nikde. Teda teto Ivano, těš se! A tak tedy zaskočíme na chvílku na faru, na to malé občerstvení a poklábosení. Tam bylo krásně! Písek pro děti, velký výběr dobrůtek, spousta lidí, takže každý našel alespoň jeden pár ochotně naslouchajících uší. Jen ten čas letěl jako splašený. Po mnohem delší době, než bylo zamýšleno, jsme konečně vyrazili uskutečnit alespoň druhou část plánovaných akcí - výlet. Dostali jsme se „daleko“ - k vyhlídce na Berounku se zbytky bývalého hradiště a po další půlhodině, kdy jsme se museli spustit z kopce do údolíčka, přebrodit potůček tzv. kanalizační a znovu vyšplhat nahoru, jsme byli odměněni pohledem na lavičku, kde jsme se právě před 30 minutami kochali nádherným výhledem. A hurá zpátky na šermíře. Byli to Berounští měšťané a sehráli nám několik příběhů z časů dávno minulých - od dob nábožného uctívání kmenových náčelníků, přes křest kněžny Ludmily až po zákeřné zavraždění sv. Václava... Děti z toho byly pěkně vyjukané, Anička se mě držela za ruku jako klíště, neboť to byly hlavně samé šarvátky a boje, až jsem měla strach, aby z toho neměla divoké spaní. Ale dle mohutného potlesku na konci si troufám tvrdit, že se to moc líbilo. Po takovém zážitku jsme museli dětem dopřát ještě pár chvil společného řádění. Tak jsme absolvovali ještě minikoncert lidových písniček, který byl prokládán přednesem z díla J. Nerudy - a nebylo to vůbec špatné.

Den se pomalu chýlil ke konci. Sluníčko sice ještě svítilo naplno, ale děti už byly vyskotačené do sytosti a umouněné od hlavy až k patě, tatínek už hlady neviděl, nejvyšší čas k návratu. A doma začal ten pravý maratón pro mě - u plotny. Ale stejně, když jsem si to tak znovu v duchu připomínala... sice nevyšlo vůbec nic z našich plánů, ale nebylo to takhle lepší? Děkujeme sv. Ludmilo, na tvé pouti se nám čtyřem a věřím, že nejen nám, moc líbilo. **LL**



Vojtík ležící, spící. foto av

*Další fotografie je možné shlédnout na webových stránkách
www.omadeg.cz/farnostberoun*

Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví **Vzpomínka svatováclavská**

Psal se rok 1940. Tehdy naši vlast přejížděla kola dějin. Navštěvovala jsem sextu reálného gymnázia v městě na Labi. Od 15. března 1939 byly české země okupovány německou armádou a zřízen protektorát. My, studenti, jsme záhy poznali, co okupace znamená. Německý jazyk byl preferován na úkor českého. Český jazyk a českou literaturu nám tehdy přednášel vynikající profesor. Jeho přednášky o českém písemnictví byly neohrožené vzhledem k německé okupaci. Získali jsme poznatky o naší literatuře, které dnešním studentům mnohdy chybí. Pan profesor pocházel z Křivoklátska. Často nám vyprávěl o kráse a zajímavostech zdejšího kraje. Tehdy jsem netušila, že za pár let budu v Berouně a blízké Křivoklátsko také poznám.

Byl pátek 27. září 1940, tedy den před svátkem sv. Václava. To si dodnes dobře pamatuji. Měli jsme hodinu literatury. Náš češtinář nám vykládal novou látku o díle vlasteneckého kněze, jezuita, Bohuslava Balbína, který z horoucí lásky k vlasti napsal „Obranu jazyka slovanského, zvláště pak českého“. Na závěr nám pak pan profesor nadiktoval závěrečnou modlitbu z Balbínovy „Obrany“. Dosud si ji pamatuji a tak ji zde cituji:

„Ty, z patronů země České nejpřednější
a největší, Václave! Vratislavem buď
a Čechám svým navrať dávnou slávu!
Ty, národa našeho záštito a podpora!
Zahyneme-li, Tobě zahyneme! Tudíž v pokoře
prosíce, toto opakujeme! Nedej zahynouti nám

ni budoucím! Neráčíš-li snad vyslyšeti
synů zvrhlých, slyš a vyslyš prosby předků,
kteří orodovali za potomstvo své
a v nebi na Tebe hledí! Svatý Václave,
mučedníku Kristův, jediný dědici
země České, oroduj za nás!“

My, studenti, jsme pochopili, co náš češtinář zamýšlel. Aniž nám to zadal jako úkol, tak jsme se smluvili, že se všichni Balbínovu modlitbu ke sv. Václavu naučíme zpaměti. Příští hodinu literatury při opakování minulé látky, se pan profesor zeptal: „Uměl by někdo z vás přednést „Obranu“? Jaké bylo jeho překvapení, když jsme všichni zvedli ruku. Zůstal stát před lavicemi a řekl: „Děkuji vám, studentí“. A my jsme viděli, jak se mu za brýlemi objevily slzy dojetí.

Již mnoho vody uplynulo v Labi od té doby. My, bývalí abiturienti, i když jsou naše řady už velmi prořídle, se každým rokem scházíme a vzpomínáme.

Pane profesore, kéž všemohoucí Bůh na přímluvu sv. Václava žehná Vaší duši.

Čtenářka Berounského katolického zpravodaje

OSOBNOSTI NAŠICH FARNOSTÍ

P. Josef Chaloupka zemřel právě před třiceti lety

Tato vzpomínka patří knězi mého dětství - P. Josefu Chaloupkovi, faráři v Rudné a Tachlovicích. Narodil se v Počaplech u Berouna dne 28. února 1923. Studoval na berounském Gymnasiu. Vysvěcen na kněze byl 29. června 1947 u sv. Víta na Pražském hradě. Nejprve působil jako kaplan v Hostivici. Od 1. 7. 1949 převzal do správy farní kostel Stětí sv. Jana Křtitele v Rudné - Hořelici a filiální kostelík sv. Jiří v Rudné - Dušníkách „Na Homoli“. Bydlel na „hořelické“ faře. Později začal dojíždět i do nedalekých Tachlovic. Zemřel náhle při autonehodě dne 18. října 1974, bylo mu pouhých 51 let. Tolik stručný životopis.

Nevím, kolik lidí si na P. Chaloupku ještě vzpomene, ale já vzpomínám ráda. Byl to on, kdo mne záhy po narození přijal do rodiny dětí Božích a později vyučoval náboženství. Dovedl poutavě vyprávět a hezky maloval. Hořelický kostel i fara se staly mým druhým domovem. Moje maminka zde hrála léta na varhany a oba starší bratři ministrovali.

P. Josef Chaloupka byl velmi činný člověk. Spravoval, pravda, méně farností než většina současných kněží, ale aktivita byla jeho životním krédem. Účastnil se mnoha společenských akcí ve své farnosti i v okolí. Udržoval živé kontakty se spolubratry v Kristu i farníky, ať už do kostela chodili či nechodili. Měl velmi rád hudbu, sám zpíval se sborem Pavla Křížkovského. V hořelickém kostele organizoval koncerty duchovní hudby. Při bohoslužbách nám zazpíval i pan Eduard Haken, s nímž se P. Chaloupka dobře znal. Vystoupila i operní zpěvačka paní Marta Krásová.

P. Chaloupka zajistil také několik velkých oprav kostela Stětí sv. Jana Křtitele, který je považován za jednu z nejkrásnějších Diezenhofferovských staveb ve Středočeském kraji. V roce 1963 dal přeložit mansardu a v roce 1964 i věž a střechnu lodi kostela. Že to byl úkol nesnadný dokládá i jeho zápis o stavbě, kde říká: „Zažilo se příjemné i nepříjemné! Nepříjemného bylo víc!“ Kde sehnat dost peněz i lidí? Značné starosti ovlivnily i jeho zdravotní stav tak, že během opravy střechy kostela musel být hospitalizován s prasklým



P. Josef Chaloupka

žaludečním vředem. Citelný nedostatek financí i brigádníků vnímal stejným dílem i při další generální opravě v roce 1973-4, kdy dal celý interiér kostela vymalovat a obnovit vnější fasádu. Už jako dvanáctiletá si pamatuji na hloučky dobrovolníků, zvláště žen, které pracovaly při úklidu kostela. Bylo hodně práce, ale bylo i veselo.

P. Chaloupka byl pověstný svou houževnatostí. V krásně opraveném chrámu Páně ještě sloužil slavnou mši svatou při oslavě stříbrného výročí kněžství v Rudenské farnosti. Kostel byl plný lidí. Jako blesk z čistého nebe přišla zpráva o jeho náhlé smrti. Uprostřed své farnosti, při autonehodě, bez vlastního přičinění odešel náš pan farář do nebeského království. Ještě jednou se zaplnil kostel do posledního místečka, a to na jeho pohřbu.

Příležitostně se s rodinou stavuji zapálit svíčku na jeho hrobě u Počápekského kostela. V tomto roce dne 18. října to bude již třicet let od úmrtí P. Josefa Chaloupky. Chtěla bych mu touto cestou za sebe i za všechny jeho farníky poděkovat a poprosit i vás o krátkou modlitbu za tohoto dobrého pastýře.

Alena Terezie Markhofferová, SFŘ



Ignác uprostřed šelem. reprodukce Rok se svatými

Ze života svatých

Sv. Ignác Antiochijský

(17. října)

Patří k dlouhé řadě mučedníků o nichž Jan Pavel II. říká: „Mučednictví je zřetelné znamení svatosti církve. To ve skutečnosti představuje vrchol svědectví morální pravdě“. Mnozí křesťané jsou bohužel i v nedávných dobách obětmi náboženské nesnášenlivosti v různých národech. Také dnes, v některých částech světa jsou věřící vystaveni tvrdým zkouškám pro věrnost Kristu a své církvi.

Ignác se narodil kolem roku 50 v Sýrii a byl po apoštolu Petrovi a sv. Evodiovi třetím biskupem v Antiochii. Podle legendy byl oním dítětem, které Ježíš ukázal učedníkům, když se přeli, kdo je největší. Je pravděpodobné, že Ignác se setkal z některým z apoštolů osobně. Ze způsobu, jak byl umučen, vyplynula domněnka, že patřil k otrockému stavu. V Antiochii nebylo jeho postavení snadné. Byli tam křesťané, kteří vyšli z řad pohanů, a jiní, kteří vyšli ze židovského prostředí a dodržovali starozákonní předpisy. Navíc se musel zabývat gnostiky, kteří sem po pádu Jeruzaléma zanesli své bludařské učení. Za Domiciána mu působilo starost pronásledování křesťanů, které se původně obracelo proti bouřícím se Židům. Nevidělo zřejmě rozdíl mezi nimi a křesťany. Po císařově smrti byl nějakou dobu klid. Pak však za Trajana byla v jednotlivých asijských provinciích znovu uplatňována opatření proti Židům. Podle Trajanovy odpovědi místodržiteli Pliniovi mladšímu, který se ho ptal na instrukce, nemělo se po nich záměrně pátrat, ale jakmile je někdo udá a oni se budou zpěčovat odpřísáhnout svou vinu, podléhají soudu.

Ignáce udali buď pohané, Židé nebo bludaři. Po zatčení byl spoután a pod dozorem deseti vojáků poslán na lodi do Říma. Tam měl být podle rozsudku předhozen šelmám. Loď plula z neznámých důvodů oklikou přes maloasijské přístavy a všude lidé Ignáce vítali a prokazovali mu láskyplné pocty. Obzvláště ve Smyrně mu vyšli vstříc s biskupem Polykarpem v čele. Přijal tam i deputaci několika asijských církví z měst Efesos, Magnésia a Tralles. Ignác napsal těmto obcím děkovné dopisy s naléhavým otcovským napomenutím, aby věřící zůstali věrni Kristu. Jeden z nich poslal napřed do Říma, aby upozornil obec na svůj příjezd. Prosil v něm bratry,

aby nepodnikali nic pro jeho osvobození. Vyjádřil to tak, že už nikdy nebude mít takovou příležitost dostat se k Bohu. Skutečností je, že vojáci s ním po cestě špatně nakládali. Sedm listů Ignácových, které se uchovaly, potvrzuje dojímavými slovy učení a život církve ve druhém století. Jsou zároveň svědectvím o víře, naději a lásce, jeho vnitřním životě, ale také o úzkosti, aby neselhal a zůstal stále pevný. Roku 107 byl odsouzen k smrti a v Koloseu předhozen lvům. -vac-



Chrámový sbor sv. Jakuba

Chrámový sbor zkouší tentokrát již od srpnových dní, kdy jeho pánská část "vycizelovala" gregoriánský chorál ke koncertu u příležitosti Dnů Evropského dědictví v sobotu 11. září. Od 13. září se schází sbor celý, a to tak, že až do odvolání v pondělí probíhá zkouška mužské "sekce" a v pátek se schází ženské "hlasy". Nejblíže vystoupením je doprovod slavnostní bohoslužby s požehnáním varhan za účasti Miloslava kardinála Vlka v neděli 3. 10. 2004. Začínáme též zkoušet vánoční repertoár. **Ještě stále je možné posílit naše řady, srdečně zveme všechny zpívající.** Přesné informace o setkáních sboru jsou a budou vyvěšovány na nástěnce vně kaple Povýšení sv. Kříže v Berouně a na webových stránkách farnosti. -red-

„Junáci vzhůru, volá den..“

Když jsem byla oslovena, zda bych jako zdravotník jela se skauty na tábor, byla jsem v rozpacích. Budou tam děti a proč bych nejela a nevyužila bohaté letité zkušenosti z pohotovostních služeb v Radnicích.

S Bohem začni každé dílo a podaří se Ti až milo. A tak nastaly velké přípravy dle seznamu. V první řadě lékárnu a zdravotnický materiál, vše doplnit a dát do pořádku dle platných předpisů.

Tak krásných čtrnáct dní v pravé divočině, za krásného počasí a se správnou společností jsem dlouho neprožila. Soužití dětí, jejich radost z výborně připravené náplně zábavy a výchovy mne fascinovala. Už jen milá přezdívka od kluků „babička Mary“ mne těšila jak od mladších, tak i velkých skautů. Vynikající vůdce umožnil dětem nejrůznější formy hry, zábavy, bojůvky o přežití, skutky odvahy, pomoc a službu bližním. Šlo o body, hodnosti a odměny byly zasloužené. Překrásné dny v Hutích u Rožmitálu pod Třemšínem trochu otravovali ovádi a mušky muchničky. Byly nemilosrdné jako kontrola hygieniků a návštěva novinářů z deníku Mladá Fronta Dnes. Přišli hned po ránu, po jedné pořádné bouři a průtrži mračen. Kontrola dopadla OK. Obstáli jsme bez pokuty. Aby článek zaujal čtenáře, stačil už nadpis. Pak „Krvavá Mary“ místo „babička“ byl jen vtípek pro krvavé zranění vedoucího tábora a hned se ujal. Trochu nás to zamrzelo. Škoda, že článek nezaujal jiným postřehem. Třeba tím, že v těchto podmínkách bez elektriky je třeba maximální důvtip ve volbě menu a přípravě atd. Zdravotním stavem dětí.



Pocta vlajce v dočasně prázdném táboře. *foto av*

Vedením v jiném duchu, než jsme z minulosti zvyklí. Ne každý tábor se mohl pochlubit takovou duchovní náplní a mravnostní čistotou. Tady jsem byla svědkem výsledku. Tábor vedený v křesťanském duchu lásky, pomoci a oběti bezpochyby vychovává dobré a charakterní lidi. Nezapomenutelné chvíle nás všechny obohatily.

Díky junáci na „pouti v obraně dobra a krásy“, díky všem dětem a skautským činovníkům. Díky za Váš čas a lásku. *Junáci vzhůru... Vaše Mary, Nad'a Průšová*

Noční pochod brdskými hvozdy

Motto: „V brdském polesí, v tom ráji vřesu, pracoval drvoštěp ze státních lesů ...“

Již čtvrtý den v táboře a ještě jsme nebyli v lese. Přitom les je všude kolem nás, kam se podíváš. A náš oddíl se stále roční v táboře na dohled našich stanů. Rozhodl jsem se, že to změním, a připravil si výlet do hvozdů brdských. Měl trvat přibližně dvě hodiny. Na mapě Brdy - Třemšínsko, jsem si našel sedmikilometrový okruh. Po zelené turistické značce a pak do Věšina. Odtud už to bylo po silnici jen pár kilometrů do našeho tábora. Po večeři jsem klukům a Kodrymu oznámil svůj záměr. Šlo víceméně o to, dostat nějak šikovně kluky z tábora. Všechno jsem promyslel, v půl osmé večer jsme vyrazili do lesa, za účelem najít nějaké vhodné místo pro noční výsadek. Řekl jsem, že se vrátíme v deset do tábora. V pořádku. Můžeme tedy vyrazit.

Vyšli jsme z tábora severním můstkem přes potok.

Naším prvním cílem byla samota Chyňská a kóta 592,4. Z počátku plynula cesta bez problémů a celkem rychle. Cestou museli kluci předvést své schopnosti z oblasti plížení a maskování ve volné přírodě, orientace na mapě, vojenský pochod a pozorování přírody. Klukům se to líbilo a brali to jako součást svého výcviku ve „výcvikovém táboře OBN.“ Jenže stejně tak rychle, jak jsme postupovali, se i stmívalo a za chvíli bylo šero. Prošli jsme lesem a poslední loukou pod zmíněnou kótu k samotě Chyňská. Tam měli kluci za úkol



Záchranný tým "Obrany národů Beroun" nastoupen. **foto av**

nepozorovaně se ke mně doplížit. Smluvili jsme signál. Na začátku a na konci hry třikrát zapískat vábničkou na jeleny. Šel jsem se schovat do vysoké trávy, už jsem se chystal zapískat, když tu mi zazněl do uší zvuk vábničky a třikrát. To mě velmi zmátlo, ale i kluky, kteří se dali se do pohybu. Zapískal jsem třikrát jako odpověď a hned na to se ozval ten zvuk ještě jednou. Přiložil jsem k oku dalekohled a zaostřil.

Z blízkého posedu slézal hajný a blížil se ke mně. Kluci si mysleli, že jsem to já, a tak zamířili k němu. Došel jsem k němu také a on nám pověděl, že o kus dál je ještě jeden hajný a je na číhané. Museli jsem ukončit hru a odejít co nejkratší cestou zpět. Dorazili jsme na cestu, po které se dalo dojít do Věšina. Byla to ta zelená, po které jsme měli jít, ale to v té tmě nikdo z nás nezjistil. Nevím proč, ale dali jsme se po cestě vlevo. To bylo ještě v pořádku. Jenže v té chvíli se už setmělo a já si přál, abychom se dostali co nejkratší cestou do tábora. Viděl jsem před sebou pšeničné a kukuřičné pole a na jejich rozhraní mi připadalo, že by mohla být cesta nebo alespoň pěšina. Dlouho jsem se nerozmýšlel, nebyl na to čas, protože se stále více stmívalo. Vzal jsem to jako

zkratku. A to byla osudová chyba. Jenže to jsem ještě nevěděl. Cesta směřovala na jihovýchod. Směrem, kterým byl náš tábor. Dokud jsme šli po cestě, byl jsem klidný.

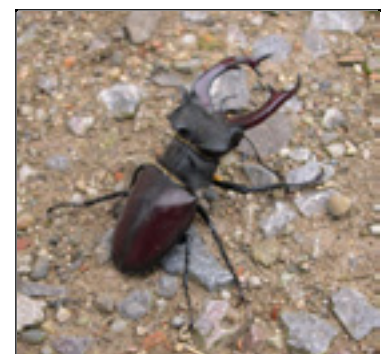
Zanedlouho cesta končila. Byli jsme nuceni vejít do tmavého lesa. Nechtěl jsem, avšak v domnění, že je to ten les, kterým jsme procházeli na cestě z tábora, jsme vešli. Okamžitě zazněl povel, „seřadit se za sebou a jít husím pochodem.“ Já šel vpředu a Kuba Kodras vzadu. Měli jsme s sebou jen dvě baterky. Cesta lesem byla neznatelná, a tak jsem se raději řídil světlem, které probleskovalo na konci lesa. Za chvíli les skutečně končil a před námi se otevřela rozlehlá louka. Postupovali jsme dál v domnění, že jdeme do tábora a že už jsme blízko. Ve skutečnosti jsme byli na dva kilometry od něho. Zacházeli jsme stále hlouběji do brdských hvozdů, až jsme zmizeli hluboko v lese. Asi tak třičtvrtě hodiny jsme šli tmavým „tunelem“ po nějaké cestě dál. To bylo hodně nepříjemné. Kluky jsem neustále ujišťoval, že už brzy budeme v táboře, a snažil je udržet v dobré náladě. To se mi také podařilo. Dokonce i malý Matyáš byl v pohodě. A může za to nemalou měrou Jakub Kodras, protože ho měl na starosti. Tak to šlo dále a čím dál tím více mi bylo jasné, že se budeme muset brzy vrátit. Došli jsme k oboře, uprostřed vzrostlých tmavých smrkových kmenů. Tady se cesta rozdělovala. Co teď? Za námi lesní cesta vyjetá od traktorů, jeví se jako málo používaná. V kolejkách hnilo bahno a strašně smrdělo. Kolem nás les a hejna komárů, kteří útočili ihned, co jsi se zastavil. No prostě horor. Od obory vedly dvě cesty a obě do hustého lesa. Na chvíli jsme se zastavili. Zeptal jsem se Kuby, kudy by šel jako dál. Tím jsem na sebe prozradil, že nevím, kde se nacházíme. Ujistil jsem kluky, že se odtud dostaneme a slíbil jim, že je přivedu do tábora. To je uklidnilo. Kuba byl pro návrat stejnou cestou, po které jsme přišli k oboře. Já též. Rozhodnutí padlo hned. „Jdeme zpátky!“ Po chvíli jsme se vrátili na hledanou cestu, a ta nás dovedla až na zelenou značku. Po ní jsme poté dorazili do Věšína. Spadl mně kámen ze srdce, když jsem viděl světla pouličních lamp. Pak už to byla legrace. Sice nás ještě čekaly čtyři kilometry vytrvalé chůze, ale to už se nám šlo dobře a lehce. A mně se rozbušilo srdce vzrušením, že už brzy budeme v táboře. Nikdo se neztratil, díky Bohu. Kolem půl druhé v noci jsme dorazili na nám již známou louku za hájovnou u našeho tábora. Tam už hlídkoval Broň'a s Pájou. To byl spásný pohled. Do tábora jsme došli sice promočení a unavení, ale v dobré náladě. Všichni jsme si oddychli a hurá do postele.

Petr Čapla



Minutka ze spolča

*V pátek
16. 7. našel
Jirka Hazuka
ve dveřích*

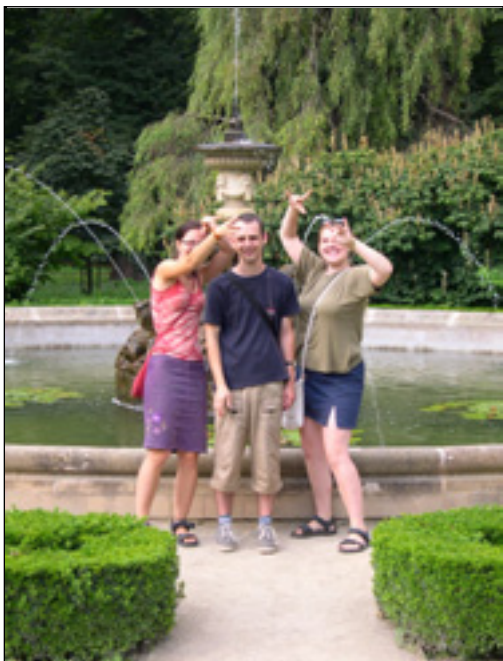


fary zvláštní návštěvu! Byl to největší v Čechách žijící brouk - Roháč obecný (Lucanus cervus). Nezměřili jsme ho, ale dosahoval cca 10 cm. Po konzultaci s ochranáři jsme ho nechali volně na zahradě, odkud po nějaké chvíli odletěl.

Tento „brouček“ obývá nejraději staré dubové háje a je v naší republice přísně chráněný.

MN

Roháč obecný foto mn



Malý výlet po Moravě

Společenství mládeže nelenilo ani v srpnu, a tak vyrazilo na malý výlet po Moravě. Naše trasa vedla nejprve do Jihlavy (exkurse v minoritském klášteře a setkání s jedinečnými obrazy paní Doležalové), dále přes Porta Coeli v Tišnově do Moravského Krasu. Punkevní jeskyně jsou skutečně nevyzpytatelné, a tak jsme se do nich nedostali, ale největší naší propast - Macochu jsme si patřičně vychutnali (pouze pohledem!). Neopomenuli jsme ani o něco mladší památky Moravského Krasu: Medkův oltář v Jedovnici a L. Kolkem navržený kostel v Senetářově. Sobotní večer jsme pobýli v zahradách Kroměříže, kde nás kupodivu nejvíce pobavili místním ZOO. Noc strávená na Hostýně a ranní mše svatá patřily k hlubokým duchovním zážitkům. Zastávka u známých potvrdila pohostinnost

Sousoší Stáňa, Jindra, Eva. foto m... „Moraváků“, takže domů jsme se vypravili až po poledni. Ale ani to nebylo snadné, protože jsme si neodepřeli krátkou zastávku v Třebíči a večer jsme se zúčastnili zahájení Jumu (duchovně laděný tábor pro mládež) v Kostelním Vydří. Teprve v pozdních večerních hodinách jsme zakotvili opět v domácím přístavu v Berouně. Co dodat? Naše země je malá, ale stále velice krásná! **MN**

Zveme všechny mladé nejen věkem, kteří chtějí strávit večer u čaje či kávy, ale i s modlitbou a prožitkem blízkosti. Tu a tam společná cesta do přírody, za zábavou a pod. Scházíme se v Berouně ve čtvrtek v 19 hodin v kaplance na půdě. Těší se na Vás spolčo



Česká KATOLICKÁ CHARITA
FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 737 282 819

- ✦ Vzhledem k probíhající rekonstrukci Azylového domu pro muže je **dočasně** do konce roku 2004 **pozastaven příjem ošacení, obuvi a lůžkovin** pro charitativní účely. Přijímáme pouze (přímo v AD na Zavadilce) **pánskou obuv v dobrém stavu!** Děkujeme za pochopení.
- ✦ **Burza šatstva:** FCH získala darem zásilku ošacení, které by ráda mimo jiné využila při chystané burze šatstva. Kdo by mohl pomoci s tříděním šatstva a přípravou této akce vůbec, může se ozvat Janě Cívínové, tel: 737 282 819.

PŘEDSTAVUJEME FARNÍ CHARITU BEROUN

V RÁMCI EXISTUJÍCÍCH I PŘIPRAVOVANÝCH PROJEKTŮ:

1a) Azylový dům pro muže bez přístřeší

Tento projekt provozuje charita již více než rok. Poskytuje přístřeší a vytváří základní životní podmínky mužům, kteří se ocitli v tíživé životní situaci. V současné době má AD kapacitu 16 lůžek a svým klientům poskytuje ubytování, dále možnost získání základních potravin, ošacení, hygienických potřeb. Nabízí poradu sociálního pracovníka, psychologa, právníka a duchovního.

Cílem je pomoci klientům s hledáním východiska z jejich krizové situace a umožnit jim zařazení do majoritní společnosti. Podmínkou pobytu v AD je dodržování Ubytovacího řádu AD a aktivní spolupráce klienta na řešení své situace. Ubytování v AD probíhá na dvou úrovních: ubytovna a nocležna. Délka pobytu v AD je zatím stanovena individuálně dle situace klienta.

V současné době realizuje charita částečnou rekonstrukci budovy, kterou má charita zapůjčenou od města. Bude provedena oprava rozvodů kanalizace a elektřiny, přestavěny některé vnitřní příčky, aby bylo zajištěno pro obyvatele vhodnější bydlení a zároveň umožněno lepší fungování celé organizace Azylového domu.

V souvislosti s rekonstrukcí objektu připravuje FCH některé koncepční změny za účelem zkvalitnění sociální práce s klienty: zvýšení důrazu na individuální práci s klienty, důraz na vedení k samostatnosti a na motivaci klientů ke změně životního stylu. Nová koncepce počítá s možností využití projektu podporované zaměstnanosti a vzdělávání a výhledově s realizací projektu komunitního typu pro klienty obtížně zařaditelné. Plánované změny by měly vést nejen k vyšší efektivitě, ale rovněž ke zkrácení délky pobytu klientů v AD.



Azylový dům před rekonstrukcí. foto av

1b) Nízkoprahové denní centrum pro lidi v tísní (v rámci objektu AD)

Provoz nízkoprahového denního centra souvisí s plánovanou rekonstrukcí objektu AD, která by měla umožnit rozšíření a zvýšení kvality služby. V současné době nabízíme v časovém rozmezí 11⁰⁰ - 13⁰⁰ a 19⁰⁰ - 21⁰⁰ kromě možnosti odpočinku: sprchování (pouze muži), praní prádla, nabídku základních potravin a jejich tepelnou úpravu, základní hygienické potřeby. Klienti se mohou rovněž obrátit na sociální pracovníci, popř. využít odborné psychologické a právní poradenství.

V době realizace rekonstrukce cca do konce listopadu 2004 v omezeném množství.

2) Odborné poradny – právní a psychologická

Fungují jako bezplatné poradny nejen pro klienty Azylového domu, ale i pro všechny občany, pro které je zejména právní služba finančně nedostupná nebo těžko dostupná.

3) Stacionář pro postižené děti

Je projektem, který je v současné době realizován formou domácí péče o mentálně a fyzicky postižené děti. Jedná se o projekt, připravovaný ve spolupráci s občanským sdružením Klubíčko. Stacionář bude zajišťovat základní potřeby těchto dětí a sdružení Klubíčko se postará o jejich další výchovu. Nyní probíhá jednání s městem o prostory, ve kterých by stacionář spolu s Klubíčkem mohl vyvíjet svou činnost. Předběžně město přislíbilo část bývalých kasáren, které bude nutno rekonstruovat, aby byly vhodné pro péči o postižené děti.

4) Pečovatelská služba a asistenční služba

Jedná se o projekt, který vyplňuje mezery v již existující pečovatelské službě provozované městem, a to zejména ve venkovských oblastech ve spolupráci s praktickými lékaři a dalšími zdravotnickými zařízeními. Je zaměřen na pomoc seniorům, popř. zdravotně postiženým obyvatelům Berouna, Hořovic a okolních obcí. Pečovatelská služba plní své charitativní poslání péčí o ty nejpotřebnější v našem regionu praktickou službou, ale i lidsky chápavým přístupem sociálních pracovníků.

Asistenční služba umožňuje např. pohlídat dítě, postarat se o starého nebo nemocného člověka, jestliže ten, kdo o tyto osoby jinak pečuje, si potřebuje něco obstarat, nakoupit apod.,

nebo naopak pro osoby, které se např. těžce pohybují nebo je pro ně problém odejít z domova, určité úkony pro ně zařídit kvalifikovanými a důvěryhodnými sociálními pracovníky.

Další rozšíření a fungování závisí na získání finančních prostředků k úhradě pečovatelského provozu služby. Farní charita dosud nemá k dispozici žádné vozidlo, takže mnoho úkonů je zajišťováno osobním i finančním nasazením jednotlivých pracovníků charity.

5) Projekt podporované zaměstnanosti

Tento projekt je zamýšlen především jako návazný na již realizovaný projekt azylového domu pro muže. Cílovou skupinou projektu - jsou nezaměstnaní a obtížně umístitelní na trhu práce, zvláště bezdomovci, muži sociálně maladaptabilní a po propuštění z výkonu trestu, zdravotně postižení a čekatelé na přiznání invalidního důchodu, osoby s nízkou kvalifikací a praxí, dále ženy navracející se na trh práce, muži a ženy ve věku nad 50 let a absolventi specializovaných VOŠ. Konkrétní formy realizace projektu by měly vycházet z individuálních možností a motivací klientů (princip flexibility). Projekt vychází z nabídky Phare.

V první fázi by měl být projekt realizován v rámci možností ostatních projektů FCH, dále ve spolupráci s dalšími subjekty v rámci regionu. Realizace závisí na získání finančních prostředků ze zdrojů Phare.

6) Projekt zaměřený na rizikovou mládež

Projekt vzniká jako reakce na vzrůstající potřebu pracovat s rizikovou mládeží v rámci regionu Beroun - Hořovice. V první fázi bude projekt realizován pouze formou jednorázových otevřených akcí, popř. víkendových aktivit. Realizátory projektu v této fázi budou studenti VOŠ a dobrovolníci. Součástí přípravné fáze je rovněž mapování situace v regionu, které pak bude východiskem pro formulování konkrétních dílčích cílů projektu.

Plánovaný začátek realizace 1. fáze projektu je říjen 2004. V této fázi vycházíme z předpokladu, že mnoho věcí lze zajistit svépomocí, díky nadšení realizátorů projektu.

6a) Pravidelné volnočasové aktivity

6b) Jednorázové akce (+ akce víkendové, týdenní zájmová soustředění, tábory)

6c) Nízkoprahové zařízení – klub

Podmínkou realizace výše uvedených dílčích projektů je zejména optimální personální obsazení, získání vhodných objektů a potřebné množství finančních prostředků na zajištění provozu. Při realizaci dílčích projektů počítáme se spoluprací s dalšími organizacemi působícími v regionu, orientovanými na tuto cílovou skupinu.

7) Uvažuje se i o dalších projektech, zejm. o projektu ošetrovatelské služby v oblastech dosud nepokrytých touto službou.

JUDr. Jana Cívínová

POSLEDNÍ SLOVO: *Spirituál Kvintet v Jánů*

Již podeváté hostil Svatý Jan pod Skalou populární soubor Spirituál kvintet. Letošní koncert patřil k těm nejzdařilejším. V úvodu koncertu svatojánský páter Michal Němeček krátkou modlitbou vzpomenul na nedávno tragicky zesnulého Karla Zicha, klíčového člena tohoto souboru. Ve Svatém Janě ostatní "spirituálové" zpívali bez svého kamaráda a nenahraditelného kolegy vůbec poprvé. Častokrát bylo jméno tohoto dlouholetého člena souboru vzpomenuo, se slovy "Dejme si nyní záležet, v této písni mívá Karel jedinečné sólo. A on nás nyní jistě poslouchá, tak ať má z nás radost". Na místo Karla Zicha nastoupil do tohoto "největšího kvintetu na světě" (od počátku má spirituál 6 členů) nový mladý zpěvák Jiří Holoubek, dlouholetý člen bluegrassové kapely "Reliéf". Ve své premiéře se souborem obstál na výbornou. Přes 360 posluchačů si i tentokrát přišlo na své. Vedle oblíbených písní i

letos interpreti přinesli tradičně nová překvapení v podobě staronových úprav písní či sólových novinek Ireny Budweiserové. Pro velký úspěch si obecnostv bouřlivým potleskem vymohlo několik přídaveků. Krásný koncert korunovalo i krásné počasí, které návštěvníky ve svatojánském údolí po celý den provázelo. Velmi příjemné je i příslibení interpretů, že již nyní se těší na koncert v příštím roce. Koncerty v překrásném barokním kostele ve Svatém Janě pod Skalou jsou výsledkem dlouholetého úsilí a spolupráce Svatojánské společnosti, obce a farnosti. V posledních letech si získali stovky příznivců a na jejich pořádání se daří získávat finanční příspěvky od Středočeského kraje. Bez jeho přispění by více než desetiletá tradice zdejších koncertů nemohla pokračovat.

Jiří Ševčík

PODĚKOVÁNÍ: Děkujeme za všechny vaše články, které se k nám v poslední době dostávají ve stále větší míře, vybízíme všechny, kteří se ještě neodvázili, aby též podpořili zpravodaj svým svědectvím, zážitkem či vzpomínkou. (Znovu též vybízíme k reakcím na článek o pravoslavném knězi L. Halíkovi, zatím je odezva na anketu nulová.) Též velmi děkujeme všem, kteří nám nabídli pomoc se zpravodajem a www stránkami, je to pro nás veliké povzbuzení, že jsou mezi námi lidé, kteří to myslí s farností upřímně. **Stále ovšem trvá potřeba pomoci ve skautském středisku i podpory dalších aktivit farnosti;** vítaná je každá pomocná ruka např. pro údržbu kostela i jeho okolí ap. Těšíme se na spolupráci. -av-

ÚŘEDNOSTI:

BOHOSLUŽBY V BEROUNSKÉM VIKARIÁTĚ:

Beroun Ne 9 ³⁰ a 17 ³⁰ <i>Po - Pá 17³⁰, So 8³⁰</i>	Lochovice Ne 13 ³⁰	Tachovice Ne 9 ³⁰
Bezdědice -----	Mořina So 17 ⁰⁰	St 16 ⁰⁰
Borek -----	Mrtník Ne 9 ⁰⁰	Tetín Ne 11 ⁰⁰
Cerhovice Ne 9 ³⁰ (srpen 17 ⁰⁰) Čt 15 ⁰⁰ (mimo srpen)	Nížbor Ne 15 ⁰⁰ (v létě mimo 1. ne)	Tmář Ne 13 ³⁰
Dobřichovice - Karlík Ne 11 ⁰⁰ Čt 18.00 (v zimě 17 ³⁰)	Osov Ne 10 ⁴⁵	Úhonic Ne 8 ⁰⁰ Po, Út, Čt, Pá, 17 ³⁰
Hořovice Ne 10 ⁰⁰	Podkozí So 19 ⁰⁰ (květen - září)	Velíz So 17 ⁰⁰ (2. a 4.)
Hostomice So 17 ⁰⁰	Praskolesy So 15 ⁰⁰	Vráž So 16 ⁰⁰ (v zimě), 17 ⁰⁰ (v létě)
Hudlice So 15 ⁰⁰	Rudná -Hořelice Ne 15 ⁰⁰ (v zimě) 16 ⁰⁰ (v létě)	Všenory Ne 8 ⁰⁰ St, Pá 18 ⁰⁰ (v zimě 17 ³⁰)
Hýskov Ne 8 ⁰⁰	Rudná - Homole So 16 ⁰⁰ (v létě) 15 ⁰⁰ (v zimě)	Všeradice Ne 9 ³⁰
Chýňava Ne 11 ⁰⁰	Řevnice Ne 9 ³⁰	Zdice Ne 8 ⁰⁰ (srpen 15 ⁰⁰)
Karlštejn Ne 16 ⁰⁰ Út 18 ⁰⁰ (v zimě 17 ³⁰)	Stradonice Ne 15 ⁰⁰ (v létě 1. ne)	Út a Pá 17 ³⁰ (mimo srpen) 16 ³⁰ (v zimě)
Králův Dvůr Ne 8 ⁰⁰ <i>Po - So 7³⁰</i>	Sv. Dobrotivá So 14 ⁰⁰	Žebrák Ne 11 ⁰⁰ (srpen 16 ⁰⁰) St 17 ⁰⁰
Liteň So 15 ³⁰	Sv. Jan pod Sk. Ne 8 ⁰⁰ Út 20 ⁰⁰ (školní rok)	
Loděnice Ne 9 ³⁰ Čt 17 ³⁰		

POZVÁNKA :

- **Muzeum Českého krasu v Berouně vás zve na celodenní autobusový výlet v sobotu 2. října 2004 Za skvosty nejstaršího českého stavitelství.** Možnost návštěvy dosud téměř nepřístupných unikátních památek Kutnohorska a Kolínska - **Chrám sv. Barbory, unikátní kaple Božího těla, kostel sv. Jakuba, cisterciácký klášter, chrám Nanebevzetí Panny Marie i kostnice s kaplí v Sedlci; románský kostel sv. Jakuba v Jakubu u Kutné Hory a katedrální chrám sv. Bartoloměje v Kolíně.** Výkladem nás provede historik a spisovatel **Vladislav Dudák.** Moderují **M. Holečková a O. Dvořák.** Odjezd od zastávky u Černého koně v Berouně ve směru na Závodí v 7 hodin, předběžná cena bez vstupného cca 250 – 270 Kč – podle počtu účastníků. Přihlášky do 30. září na tel. 311 611 393 (večer) nebo 311 624 101 – p. Jandová MČK.
- **Neznámé hrádky, zámečky a dvorce Berounska a Rakovnicka. V sobotu 16. října 2004.** Sraz ve Zbečně u Hamouzova statku v 11 hodin. Individuální doprava – pro zájemce o dopravu vlakem sraz v Berouně Hl. nádraží v 10,10 – odjezd v 10, 21, příjezd Zbečno 10, 47 (možnost hromadné jízdenky v poloviční ceně). Vstupné 10 Kč. Případné dotazy v MČK, tel. 311 624 101 p. Jandová.

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Boží požehnání ze srdce přejeme **P. Liboru BULÍNOVI**, bývalému berounskému duchovnímu, který v říjnu oslaví 45 let. Blahopřejeme k výročí narození též **paní BÁLINTOVÉ** z Loděnice.

NAROZENÍ: Dne 2. 9. 2004 se narodil **Lukáš PEXA z Vráže.** *Rodičům přejeme radost a pokoj!*

KŘTINY: V neděli **5. 9. 2004** byl pokřtěna **Irena Gabriela CHALOUPKOVÁ**, v neděli dne **19. 9. 2004** byli pokřtěni **Sebastian Kornelius SKOREK a Michaela Františka ŠTORKÁNOVÁ.** *Kéž je Pán vede po svých cestách!*

SVATBY: SVATBY: V sobotu **4. září** si v kostele sv. Jakuba řekli své manželské “ano” snoubenci **Michal MARTINŮ a Kristina TERNÉNYOVÁ.** *Do společného života přejeme a vyprošujeme Boží požehnání!*

POHŘBY: V září jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili paní **Marii Tůmovou** z Berouna.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr, Nižbor a filiální kostely na Vráži, Hýskově, Strádonicích a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Ivana Vašků, Jaroslav Vacík, Ivana Průšová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději **do 20. dne měsíce** na faře či do schránky “Dotazy a příspěvky” v kostele.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: www.omadeg.cz/farnostberoun

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti : **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**